

[Elgaard.]

sagde, at vi skulde vogte os for at amerikani- sere vor Retspleje og vore Domstole, saa forekommer det mig rigtignok, at i hvert Fald eet Punkt i dette Lovforslag, nemlig Udnævnelsen af Appelrettens Dommere paa Tid, er et betydeligt Skridt i Retning af Amerikanisering, idet der, saa vidt mig bekendt, inden for De forenede Staters Retspleje i udstrakt Grad er Valg af Dommere paa Tid. Derfor tror jeg ikke, det kan lykkes den ærede Ordfører for Socialdemokratiet eller den højtærede Justitsminister helt fyldestgørende at begrunde dette Forslag vedrørende Appelretten.

Naar Lovforslaget tager Sigte paa, at der for Appelretten kan behandles Klager fra Privatpersoner over en Dommers Forhold i et Retsmøde og endvidere Sager mod Dommere foranledigede af Justitsministeriet, vil jeg gerne vedrørende dette allerede nu sige, at der maaske meget vel kan fremdrages Eksempler, der viser, at det i disse Forhold kunde være nødvendigt at have en noget bedre Fremgangsmaade. Men alt dette kan jo overvejes.

Naar man imidlertid foreslaar den særlige Appelret, saa ligger der jo paa en Maade deri en direkte Tilkendegivelse af, at medens man paa alle andre Omraader — bortset fra Akkordretten o. s. v., som blev nævnt af Socialdemokratiets ærede Ordfører, og som jeg ikke synes kan sammenstilles med selve Spørgsmaalet om Domstolene — er fuldt tilfreds med Domstolenes Stilling inden for Retsplejen, saa er man her inde paa, at der for Dommernes Vedkommende skal være en særlig Domstol, en Domstol, der i Virkeligheden ikke har synderlig Tilknytning til andre Omraader inden for vor Retspleje end denne ene.

Det er jo nemlig saaledes efter Forslaget, at andre Klager end dem, jeg allerede har nævnt, over en Dommer i Rets-sager, der foranlediges af privates Angreb paa en Dommer, ikke skal for Appelretten, hvorimod Justitsministeren kan rejse Sag ved Appelretten, dersom han finder, at en Dommer har gjort sig skyldig i et Forhold, der maa svække hans Autoritet eller gøre ham uværdig til den Agtelse og Tillid, som hans høje Stilling kræver, eller hvor der — som nævnt af Socialdemokratiets ærede Ordfører — mod en Dommer er rejst Straffesag, som ikke medfører Embedsfortabelse, men hvor Justitsministeren maatte finde, at Dommen svækker Tilliden til og Agtelsen for vedkommende. Det er meget vanskeligt for nogen at fastslaa, hvilke Ting der dækkes af disse Sætninger

i Lovens Paragraffer. Det er meget vanskeligt at vide, hvad Justitsministeren vil anse for at være svækkende for Tilliden til og Agtelsen for en Dommer, og derfor foreligger der ogsaa paa dette Punkt en saadan Af-fattelse af Lovforslaget, at man ikke ved en alvorlig Behandling af disse Problemer kan se bort fra, at der da kan være Mulighed for Vilkaarligheder, som ikke vilde opstaa, hvis man gik en anden Vej end her foreslaaet.

Vi lægger fra vor Side megen Vægt paa, at Dommermyndigheden og Domstolsau-toriteten fuldt og helt bevarer sin Uafhæn-gighed af den udøvende Magt, dette, som Grundloven har sikret den, og derfor er det ikke tilfredsstillende, synes jeg, at man nu, vedrørende en Klage over en Dommer forebragt Appelretten, gennem Justitsministerens bebudede Ændring vil lade Spørgsmaalet om Afskedigelse afgøre i anden Instans ved Højesteret, og at Ju-stitsministeren har erklæret sig villig til, hvis man fra det kommende Udvalgs Side ønsker det, at lade Højesteret være den af-gørende baade ved Afskedigelses- og ved Pensionsspørgsmaalet.

Maa jeg lige stille et Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister, vedrørende dette bestemte Omraade. Lad os tænke os, at en Klage over en Dommer forebragt Appelretten resulterede i, at Appelretten dømte: Afsked, at denne Sag førtes videre til Højesteret, og at Højesteret da traf den modsatte Afgørelse, hvad vilde det da ikke være for Vilkaar for en Dommer at virke under, efter at der var overgaaet ham en saadan Behandling! Naar den særlige Appelret, som Disciplinærmyndighed over Dommere, dømmer: Dommeren maa fratræde sit Em-bede, og Højesteret træffer den modsatte Afgørelse — en Afgørelse, som er den endelige — vil den højtærede Justitsminister saa mene, der her er nogen Mulighed for, at denne Dommer kan træffe Afgørelser inden for sit Embede med den fornødne Au-toritet? Vilde der ikke dermed være skabt just den Tilstand, hvor den snigende Mis-tillid netop med Hensyn til denne Dom-mers Afgørelser vilde gøre det ret uudhol-deligt for ham at paase sit Embede?

Med Hensyn til Appelrettens Sammen-sætning har jeg selvfølgelig bemærket den Ændring, der er stillet i Udsigt af den højt-ærede Justitsminister vedrørende Udval-gelsen af Appelrettens Medlemmer paa Grundlag af de indstillende Organisationers og juridiske Lags Indstilling. Men jeg vil ogsaa her gerne have Lov til at stille et Spørgsmaal til den højtærede Justitsmi-